

בש"פ 7993/23 - מדינת ישראל נגד אלמאומן חמאיסה

בבית המשפט העליון

בש"פ 7993/23

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: אלמאומן חמאיסה

בקשה (שלישית) להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ט בחשון התשפ"ד (13.11.2023)

בשם המבקשת: עו"ד נועה קסיר פת

בשם המשיב: עו"ד יוסי זילברברג

החלטה

1. לפניי בקשה שלישית להארכת מעצרו של המשיב מעבר לתשעה חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), וזאת החל מיום 17.11.2023 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 44856-08-22 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

2. ביום 21.8.2022 הוגש נגד המשיב כתב אישום, ובצדו בקשה למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו, וביום 13.9.2022 הוגש נגדו כתב אישום מתוקן. כתב האישום המתוקן מייחס למשיב עבירות של ניסיון לרצח לפי

סעיף 305(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1997 (להלן: החוק העונשין); חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 בצירוף סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין; ונשיאת נשק ותחמושת לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין.

3. לפי כתב האישום המתוקן, ביום 22.7.2022, בשעות הלילה, הגיע המשיב לביתה של המתלוננת - בת דודתו - מצויד בנשק חם אותו נשא שלא ברישיון. המתלוננת זיהתה את המשיב וכן ראתה כי הוא נושא עמו נשק, ולאחר שצעקה לעברו דברי אזהרה ירה המשיב ירייה אחת לעבר פלג גופה העליון. ניסיון נוסף לירות במתלוננת, לאחר שזו נפלה ארצה, נכשל מסיבה שאינה ידועה למבקשת. לאחר שאחיה של המתלוננת, שעמד בטווח שמיעה מהמתרחש, צעק לעבר המשיב, ברח האחרון מהמקום ונשקו עמו. כתוצאה מהירי נגרמו למתלוננת חבלות חמורות.

ביום 2.8.2022, נעצר המשיב, וביום 3.10.2022 האריך בית המשפט המחוזי בבאר שבע (מ"ת 44813-08-22, השופט נ' אבו טהה) את מעצרו עד תום ההליכים - זאת, לאחר שקבע כי ישנה תשתית ראייתית לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב; כי קיימת עילת מעצר נגדו; וכי חומרת המעשה, נסיבותיו והרקע שלו מיתרים את הצורך לבחון חלופת מעצר, שכן שום חלופה לא תסכון. מ"ת 44813-08-22

4. המבקשת מדגישה בבקשתה את המסוכנות הנשקפת מן המשיב, אשר נלמדת בראש ובראשונה מאופי העבירות החמורות המיוחסות לו; את קיומו של חשש ממשי להימלטות המשיב מן הדין, אשר נובע בעיקרו מהימלטותו בטרם מעצרו למשך תריסר ימים; וכן את קיומו של חשש אינהרנטי לשיבוש הליכי משפט בצל הקרבה המשפחתית בין העדים המרכזיים בתיק לבין המשיב. עוד נטען כי ההליך הפלילי בעניינו של המשיב מצוי בישורת האחרונה, אם כי, עקב מצב החירום, מתעכב המשך שמיעת התיק.

5. המשיב מתנגד לבקשה וטוען, בעיקרו של דבר, כי הוא נטול עבר פלילי; כי הסיבות להתמשכות ההליך אינן נעוצות בו; כי הוא עצור בתנאים קשים בשל המצב הביטחוני בו שרויה המדינה; וכי בטרם מעצרו הוא לא נמלט מפני רשויות החוק כי אם מפני איומים פליליים שהופנו כנגדו.

6. לאחר עיון בבקשה ושמיעת טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

7. כידוע, בבקשות להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים יש לאזן בין ההגנה על שלום הציבור לבין זכותו של המשיב לחירות. במסגרת איזון זה בית המשפט שוקל את המסוכנות הנשקפת מהעצור; את חלוף הזמן ממועד מעצרו ואת קצב התקדמות ההליך; וכן את חומרת העבירה המיוחסת לו (ראו, מיני רבים: בש"פ 4043/18 מדינת ישראל נ' גברו, פס' 12 וההפניות שם (3.6.2018)).

8. בענייננו, מסוכנותו הגבוהה של המשיב עולה מעצם טיבן של העבירות המיוחסות לו - שהן מהחמורות בספר החוקים ומקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית - וזאת אף בשים לב להיותו נטול עבר פלילי (ראו: סעיף 21(א)(1)(ג)(1) לחוק המעצרים). יתרה מכך, עקב חומרת הענישה בצדה של העבירות המיוחסות למשיב, מתגבר החשש להימלטות מהדין ושיבוש הליכי משפט, וביתר שאת בענייננו, נוכח הימלטותו של המשיב בטרם מעצרו. כמו כן, דומה כי קצב

התקדמות ההליך - עד לעת האחרונה ובשים לב למצב החירום במדינה - הינו משביע רצון; התקיימו עד כה שלוש ישיבות הוכחות, ועל פי דברי המבקשת, נדרשות עוד שתי ישיבות לסיום שמיעת פרשת התביעה וההגנה. לנוכח האמור, לעת הזו, לא ניתן לקבוע כי נקודת האיזון הוסטה לעבר חירותו של המשיב.

לצד האמור, מאחר ונכון להיום לא נקבעו מועדים חלופיים תחת המועדים שבוטלו עקב מצב החירום, חזקה על בית המשפט המחוזי כי יעשה כל מאמץ לקבוע מועדים בהקדם.

9. אשר על כן, אני נעתרת לבקשה, ומורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 17.11.2023 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 44856-08-22 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ז' בכסלו התשפ"ד (20.11.2023).

שׁוֹפֵט
